

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI P R A H O V A
Biroul Soluționare Contestații

DECIZIA Nr. 212 din 24 martie 2011
privind soluționarea contestației formulate de
S.C. "x" S.R.L.
din municipiul x, județul Prahova

Biroul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Prahova a fost sesizat de Activitatea de Inspecție Fiscală Prahova, prin adresa nr. x din x februarie 2011 – înregistrată la D.G.F.P. Prahova sub nr. x/x februarie 2011, în legătură cu contestația **Societății Comerciale "x" S.R.L.** din municipiul x, județul Prahova, formulată împotriva *Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. x din x decembrie 2010*, act administrativ fiscal emis de A.I.F. Prahova, precum și împotriva *Raportului de inspecție fiscală încheiat la data de x decembrie 2010* de inspectori din cadrul A.I.F. Prahova, comunicate societății comerciale la data de x ianuarie 2011 (confirmare de primire ARx/x.12.2010/Oficiul Poștal x).

În conformitate cu prevederile art. 209 alin. (1) lit. a) din *Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală*, republicată în 31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare, prin adresa susmenționată, A.I.F. Prahova a transmis Dosarul contestației către D.G.F.P. Prahova – Biroul soluționare contestații.

Organul de soluționare a contestației constatând îndeplinirea prevederilor art. 207 și ale art. 209 alin. (1) lit. a) din *TITLUL IX – Soluționarea contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale – al Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală* – republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv transmiterea contestației în termen de 30 zile de la comunicarea actului atacat – prin poștă, conform ARx/x februarie 2011/Oficiul poștal x, înregistrată la A.I.F. Prahova sub nr. x/x februarie 2011, precum și încadrarea în cuantumul de până la 3.000.000 lei a sumei totale ce formează obiectul cauzei, procedează în continuare la analiza pe fond a contestației.

Contestația împotriva Deciziei de impunere nr. x din x decembrie 2010, a fost formulată de apărătorul ales al societății comerciale, avocat x din cadrul Baroului Prahova – Cabinet de Avocatură x. În acest sens, la dosarul contestației a fost anexată, în original, Împuternicirea avocațială SERIA x Nr.x/2011 dată de S.C. "x" S.R.L. avocatului x în data de x februarie 2011 pentru a redacta contestația și a reprezenta societatea comercială contestatoare în fața D.G.F.P. Prahova.

Societatea Comercială "x" S.R.L. are domiciliul fiscal în municipiul x, x, Nr. x, județul Prahova, este înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului Prahova sub nr. **J29/x/x** și are codul unic de înregistrare fiscală x cu atribut fiscal RO.

Obiectul contestației îl constituie suma totală de x lei – din care:

- taxă pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată ..... x lei;
- majorări de întârziere aferente TVA ..... x lei.

Din analiza actelor și documentelor existente în Dosarul contestației, rezultă:

I. – Susținerile contestatoarei sunt următoarele (citată):

"[...] Subscrisa SC x SRL [...] înțelegem să formulăm prezenta
c o n t e s t a ț i e

împotriva deciziei de impunere nr x din x.12.2010, a deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr x din x.12.2010, a dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr x din x.12.2010 precum și a raportului de inspecție fiscală încheiat în data de x.12.2010 de către inspectorii fiscali [...] întrucât aceste acte nu corespund realității și pe cale de consecință sînt nelegale, sens în care solicităm anularea lor parțială.

În opinia noastră, actele administrativ fiscale mai sus indicate, au fost efectuate cu încălcarea dispozițiilor legale. Astfel controlul fiscal a fost efectuat cu încălcarea dispozițiilor art 101, 102 și 109 alin 3 c pr fisc. Nu a fost respectată procedura emiterii și comunicării avizului de inspecție și această inspecție s-a desfășurat, fără a avea posibilitatea cunoașterii cu exactitate a tematicii inspecției, dar mai ales a perioadei pregătirii actelor de inspecție. [...].

[...] Cu privire la decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată, stabilite de inspecția fiscală, nr x din x.12.2010, apreciem că stabilirea obligației de plată a TVA este greșită.

Astfel pentru suma de x lei diferență TVA, ca urmare a operațiunilor juridice efectuate cu privire la vânzarea cumărare auto x, în mod greșit se susține că, au fost încălcate dispozițiile art 145 alin 1 și 2 lit a și 149 alin 4 lit c. Aceasta întrucât, pe de o parte, valoarea de plată a TVA potrivit operațiunii efectuată de societate, a fost corect stabilită în sumă de x lei. Pe de altă parte, susținem că, din moment ce vânzarea autoturismului care reprezintă un mijloc fix este o operațiune taxabilă din punct de vedere al TVA, ea ca și operațiune, nu se mai poate accepta ca făcând parte din cadrul de ajustare a dreptului de deducere a TVA. În mod eronat se susține că noi nu am prezentat o hotărâre de insolvență a societății x, întrucât nici nu ni s-a cerut așa ceva și efectiv nu știm la ce anume face referire organul de control. Noi am considerat suma deductibilă, deoarece în momentul vânzării, autoturismul era avariata în urma unui caz fortuit (peste autovehicul a căzut un copac). De fapt numai după ce s-a făcut de o unitate specializată în evaluări, evaluarea pagubei, am ajuns la concluzia, că cea mai economicoasă soluție, ar fi vânzarea acestuia. Ca atare susținem că în mod greșit s-a dispus obligarea la o plată suplimentară TVA în cuantum de x lei. De asemenea, susținem că în ceea ce privește suma de x lei, reprezentând venituri din chirii și TVA aferentă în sumă de x lei, acestea au fost recunoscute de SC s SRL. Dar datorită culpei exclusive a acestei societăți, nu s-a mai efectuat operațiunea de predare primire a spațiului și ca atare, așa cum am susținut, în mod eronat au fost emise facturi de chirie pînă la momentul cînd s SRL a cumpărat spațiul.

În fine cu privire la factura x/x.03.2009 emisă de SC x, vă facem cunoscut că, la data de x.03.2009 era în vigoare contractul de închiriere nr x din x.01.2009 încheiat între SC d SRL, în care la art 4 alin 4 se specifică clar, că cheltuielile de întreținere și utilizare cad în sarcina locatarului.

De asemenea dorim să precizăm că societatea noastră deținea în patrimoniu o motocicletă x, fapt ce reiese clar din fișele de inventariere ale mijloacelor de transport, pe care inspectorii fiscali, nu au binevoit să le verifice. Astfel apreciem că în mod corect au fost emise facturile x din x.06.2009 și x din x.08.2009.

Pentru aceste considerente solicităm anularea parțială a actelor vizate și înlăturarea sumelor generatoare de la obligația de plată privind TVA.

În drept art 205 și urm c pr fisc. [...].”

II. – Din Decizia de impunere nr. x din x decembrie 2010, respectiv din anexa la aceasta – Raportul de inspecție fiscală din x decembrie 2010, rezultă următoarele:

* Inspecția fiscală, finalizată la data de x decembrie 2010, a avut ca obiectiv al controlului verificarea modului de constituire, evidențiere, declarare și virare a obligațiilor fiscale datorate bugetului general consolidat al statului în perioada 01 aprilie 2008 – 31 octombrie 2010 de către S.C. “x” S.R.L., printre care și cele reprezentate de taxa pe valoarea adăugată datorată în perioada 01 mai 2008 – 31 octombrie 2010.

În urma verificărilor efectuate s-a întocmit Raportul de inspecție fiscală nr.x din data de x decembrie 2010 care a stat la baza emiterii de către A.I.F. Prahova a Deciziei de impunere nr.x din x decembrie 2010.

În acest Raport, la **Capitolul III – Constatări fiscale**, s-a consemnat (citată):

"[...] Constatări fiscale:

Prezentul control s-a efectuat potrivit prevederilor Legii nr.571/2003 [...] și a cuprins perioada 01.05.2008 – 31.10.2010.

Conform certificatului de înregistrare în scopuri de TVA, Seria x, nr.x/x.06.1994, societatea a devenit plătitoare de TVA, începând cu data de 01.06.1994.

Perioada fiscală pentru societatea controlată este luna calendaristică, conform prevederilor art.156¹(1) din Legea nr.571/2003 [...].

La data de 31.10.2010, conform bilanței de verificare, societatea înregistrează T.V.A. de recuperat în cuantum de x lei.

[...] Referitor la deducerea T.V.A.

[...] Ca deficiențe s-au constatat următoarele:

– **x lei reprezintă diferență TVA nedeductibilă** la vânzarea unui autoturism x. Astfel, în luna aprilie 2009 unitatea achiziționează [...], cf. Facturii nr.x/x.04.2009, un automobil marca x pentru care a dedus TVA în valoare de x lei (x lei bază impozabilă). Cu factura nr.x/x.04.2009 în valoare de x lei, SC x SRL vinde către SC d SRL București aceeași mașină, pentru care colectează TVA în valoare de x lei (x lei bază). Organele de inspecție au stabilit că suma de x lei reprezintă TVA dedusă eronat (x – x lei), fiind astfel încălcate prevederile art.145 (1) și (2), lit.a) și 149 (4), lit.c) [...]. Referitor la acest aspect prin întrebarea nr.x din Nota explicativă din data de x.12.2010 s-a solicitat domnului x să explice care au fost aspectele care au condus la această înregistrare contabilă. Menționăm că acesta nu a formulat niciun răspuns la această întrebare;

[...] – **x lei TVA aferentă: reparație auto x cf.x nr.x/x.03.2009 (x lei TVA)** emisă de SC a și **reparație motocicletă cf.x/x.06.2009 și x/x.08.2009 emise de SC i SRL (x lei TVA)**. De precizat că unitatea nu are îndotare aceste mijloace auto, fapt pentru care nu s-a acordat drept de deducere a TVA aferentă, fiind astfel încălcate prevederile art.145(2) din Legea nr.571/2003 [...].

În concluzie, pentru perioada verificată T.V.A. deductibilă stabilită de organele de inspecție fiscală a fost de x lei, cu x lei mai puțin decât cea determinată de societate, în sumă de x lei.

Cu privire la colectarea TVA

[...] TVA colectată în perioada verificată, însumează x lei (anexa nr.x).

[...] **Ca deficiențe s-au constatat următoarele:**

– **x lei este TVA ștornat**, cf. factură nr.x/x.12.2008 emisă de SC x SRL, afereantă facturilor de chirie lunară întocmite către SC s SRL x (bază de calcul= x lei) pentru perioada 01.03.2000 – 02.06.2002, conform extras de cont întocmit de SC x SRL și transmis clientului menționat. În mod eronat societatea a considerat această sumă reprezentând ajustare TVA conform art.138, alin.d) din Legea nr.571/2003 [...]. Pe perioada desfășurării controlului societatea nu a prezentat nicio hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă din care să rezulte că s-a închis procedura falimentului pentru unitatea în cauză. Referitor la acest aspect prin întrebarea nr.x din Nota explicativă s-a solicitat domnului x care a fost baza legală care a condus la această înregistrare contabilă. Menționăm că acesta nu a răspuns la întrebarea nr.x din nota explicativă. Referitor la acest aspect facem precizarea că organele de control au procedat la colectarea TVA pentru suma de x lei, fiind încălcate prevederile art.138, lit.d) din Legea nr.571/2003 [...].

[...] **Referitor la TVA de plată/recuperat**

[...] La control s-a stabilit o **TVA suplimentară** în valoare de **x lei**, determinată astfel:

–TVA colectată control	x lei
–TVA deductibilă control	x lei
–TVA de recuperat control	x lei
–TVA achitată societate	x lei
–TVA de recuperat control	x lei
–TVA de recuperat societate	x lei
–TVA suplimentar control	x lei

Pentru debitul suplimentar în cuantum de x lei s-au calculat majorări și dobânzi de întârziere până la data de 25.11.2010 în sumă de x lei (anexa nr.x), conform art.120 din OG nr.92/2003, [...].

La calculul de majorări s-au avut în vedere lunile în care unitatea a evidențiat TVA de recuperat. [...].”

III. – Pe baza actelor și documentelor din Dosarul contestației, în urma analizei efectuate pe baza actelor normative în vigoare din perioada supusă inspecției fiscale, consemnate în actul administrativ fiscal atacat, organul de soluționare a cauzei constată:

* În **Raportul de inspecție fiscală din x decembrie 2010**, încheiat de organele de control ale Activității de Inspecție Fiscală Prahova, printre altele, a fost consemnată și verificarea modului de calcul și evidențiere a TVA datorată bugetului de stat în perioada 01 mai 2008 – 31 octombrie 2010 de către S.C. “x” S.R.L. x, deficiențele constatate la această obligație fiscală fiind contestate parțial de societatea comercială.

Obiectul principal de activitate al societății comerciale contestatoare este “x” – cod CAEN x.

Motivele de fapt și de drept care au condus la stabilirea **TVA suplimentară de plată** în sumă de **x lei** și la calculul **accesoriilor de plată** aferente în sumă de **x lei** (sume contestate), **sunt următoarele:**

a) – În data de 30 aprilie 2009, societatea comercială contestatoare a achiziționat un autoturism marca x în valoare totală de x lei, din care TVA deductibilă în sumă de x lei, conform facturii nr. x/30.04.2009 emisă de furnizorul S.C. “i” S.R.L. x. În aceeași zi, conform facturii nr.x/30.04.2009, societatea comercială contestatoare a vândut acest autoturism către S.C. “d” S.R.L. x la o valoare de 10 ori mai mică, respectiv x lei, din care colectează TVA în sumă de x lei. Organele de inspecție fiscală au stabilit că achiziția acestui autoturism nu s-a făcut în scopul realizării de operațiuni taxabile, astfel că, în conformitate cu prevederile art.145 alin.(1) și alin.(2) lit.a) și art.149 alin.(4) lit.c) din Codul fiscal, pentru **TVA deductibilă** în sumă de **x lei** (x lei – x lei) a fost anulat dreptul de deducere.

b) – Pentru **TVA deductibilă** în sumă totală de **x lei** aferentă achiziției unor servicii de reparații auto/moto prestate de diverși furnizori în perioada martie – august 2009 asupra unor mijloace de transport (autoturism x și motocicletă x) ce nu se regăsesc în patrimoniul societății comerciale contestatoare, organele de inspecție fiscală au stabilit, în conformitate cu prevederile art.145 alin.(1) și alin.(2) lit.a) din Codul fiscal, că achiziția acestor servicii nu s-a făcut în scopul realizării de operațiuni taxabile, drept pentru care au anulat dreptul de deducere pentru această taxă.

c) – În luna decembrie 2008, societatea comercială contestatoare a procedat la emiterea în roșu a facturii nr.x/31.12.2008 către beneficiarul S.C. “s” S.R.L. x, **ștornând valoarea totală de x lei**, din care **TVA colectată** în sumă de **x lei**, reprezentând anularea facturilor privind veniturile din chiria lunară facturate către acest client în perioada 01 martie

2000 – 02 iunie 2002, considerând această operațiune drept ajustare a bazei de impozitare a TVA în condițiile art.138 lit.d) din Codul fiscal, respectiv imposibilitatea încasării serviciilor prestate (chirii) din cauza falimentului beneficiarului.

Întrucât, în timpul inspecției fiscale, S.C."x" S.R.L. nu a făcut dovada falimentului S.C. "s" S.R.L. x, respectiv nu a prezentat hotărârea judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă de încheiere a procedurii prevăzute de Legea nr.85/2006 privind procedura insolvenței, organele de control nu au luat în considerare factura de ștornă nr.x/31 decembrie 2008, respectiv nu au recunoscut diminuarea TVA colectată cu suma de x lei.

* **Prin contestația formulată**, societatea comercială solicită anularea parțială a Deciziei de impunere nr.x din x decembrie 2010 emisă de A.I.F. Prahova în baza Raportului de inspecție fiscală încheiat la data de x decembrie 2010, respectiv a **TVA stabilită suplimentar de plată** în sumă totală de x lei, rezultată din anularea dreptului de deducere a TVA deductibilă în sumă totală de x lei (x lei + x lei) și colectarea suplimentară a TVA în sumă de x lei, precum și calculul **accesoriilor de plată** aferente în sumă totală de x lei.

În motivarea contestației, societatea comercială susține că aspectele consemnate de organele de control în Raportul de inspecție fiscală nu corespund realității și, pe cale de consecință, actele atacate sunt nelegale.

Astfel, referitor la diferența de TVA deductibilă în sumă de x lei, consideră că aceasta nu trebuie ajustată, întrucât vânzarea autoturismului marca x este o operațiune taxabilă cu TVA, pentru care s-a colectat corect TVA în sumă de x lei. Faptul că vânzarea acestui bun a avut loc chiar în ziua achiziției lui s-a datorat unei situații fortuite, peste autoturism căzând un copac, iar în urma evaluării pagubei, s-a ajuns la concluzia că cea mai "economicoasă soluție" este vânzarea acestuia.

În ceea ce privește anularea dreptului de deducere a TVA deductibilă în sumă de x lei aferentă achiziției unor servicii de reparații a unui autoturism x și a unei motociclete x, în contestație se menționează că pentru autoturism exista în vigoare un contract de închiriere, iar motocicleta o deține în patrimoniu, aspecte care – susține contestatoarea – au fost ignorate de organele de inspecție fiscală.

Pentru veniturile din chirii în sumă totală de x lei și TVA colectată aferentă în sumă totală de x lei, societatea comercială contestatoare susține că societatea comercială căreia i-au fost facturate aceste servicii are culpa exclusivă, având în vedere că a recunoscut facturile emise în perioada martie 2000 – iunie 2002.

* **Față de cele prezentate mai sus, organul de soluționare a contestației constată următoarele:**

a) – Conform celor consemnate în Raportul de inspecție fiscală din x decembrie 2010, organele de control au constatat achiziția în data de 30 aprilie 2009 a unui autoturism marca x în valoare totală de x lei, din care TVA deductibilă în sumă de x lei, urmată de vânzarea acestuia în aceeași zi, la o valoare de 10 ori mai mică, respectiv x lei, din care s-a colectat TVA în sumă de x lei.

Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prevede:

"[...] Art. 11. – (1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot sa nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.

[...] Sfera de aplicare a dreptului de deducere

Art.145. – (1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;

[...] Ajustarea taxei deductibile în cazul bunurilor de capital

Art. 149. – (1) În sensul prezentului articol:

a) bunurile de capital reprezintă toate activele corporale fixe, definite la art.125¹ alin.(1) pct.3, precum și operațiunile de construcție, transformare sau modernizare a activelor corporale fixe, exclusiv reparațiile sau lucrările de întreținere a acestor active, chiar în condițiile în care astfel de operațiuni sunt realizate de beneficiarul unui contract de închiriere, leasing sau orice alt contract prin care activele fixe corporale se pun la dispoziția unei alte persoane;

[...] **d) taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital reprezintă taxa achitată sau datorată, aferentă oricărei operațiuni legate de achiziția, fabricarea, construcția, transformarea sau modernizarea acestor bunuri, exclusiv taxa achitată sau datorată, aferentă reparării ori întreținerii acestor bunuri sau cea aferentă achiziției pieselor de schimb destinate reparării ori întreținerii bunurilor de capital.**

[...] **(4) Ajustarea taxei deductibile prevăzute la alin.(1) lit.d) se efectuează:**

[...] **a) în situația în care bunul de capital este folosit de persoana impozabilă:**

1. integral sau parțial, pentru alte scopuri decât activitățile economice;”

Rezultă astfel că, societatea comercială contestatoare nu are drept de deducere pentru TVA deductibilă în sumă de x lei, întrucât autoturismului x achiziționat în data de 30 aprilie 2009, pentru care s-a dedus TVA în sumă de x lei, nu a fost utilizat pentru activitatea economică de bază înscrisă în actul constitutiv al societății comerciale, fiind vândut în ziua achiziției, la o valoare de 10 ori mai mică, pentru care s-a colectat TVA în sumă de x lei.

În aceste condiții, societatea comercială avea obligația ajustării taxei deduse în conformitate cu prevederile art.149 alin.(4) lit.a.1) din Codul fiscal (mai sus citate).

Astfel, în cazul de față sunt aplicabile prevederile art.11 alin.(1) din Codul fiscal (mai sus citate), respectiv reîncadrarea tranzacției privind vânzarea autoturismului x, întrucât vânzarea acestuia nu a avut un scop economic aferent activității de bază care să poată permite deducerea integrală a TVA deductibilă aferentă achiziției autoturismului.

În Referatul cu propuneri de soluționare a contestației, organul de inspecție fiscală mai precizează faptul că asociat și administrator al S.C. “d” S.R.L. x, care a cumpărat autoturismul x, este d-l x, care deține funcția de director în cadrul societății comerciale contestatoare.

În ceea ce privește afirmația din contestație că decizia de a vinde (în aceeași zi) autoturismul achiziționat, s-a datorat unui caz de forță majoră (avarierea autoturismului), nu este susținută de prezentarea niciunui document justificativ prin care să se facă dovada acestui eveniment și nici de copia contractului de asigurare a bunului.

De asemenea, organul de inspecție fiscală menționează în Referatul cu propuneri de soluționare a contestației că, în ceea ce privește calculul profitului impozabil aferent anului 2009, societatea comercială contestatoare, din proprie inițiativă și în mod corect, a apreciat drept cheltuială nedeductibilă fiscal diferența de x lei ($x \text{ lei} - x \text{ lei}$) dintre valoarea de achiziție (mai mare) și cea de vânzare (mai mică) a autoturismului x, întrucât această cheltuială nu este aferentă veniturilor realizate.

Față de cele prezentate mai sus, rezultă că societatea comercială contestatoare **nu are drept de deducere pentru TVA deductibilă în sumă de x lei.**

b) – De asemenea, nici pentru TVA deductibilă în sumă de x lei aferentă achiziției unor servicii de reparații auto/moto prestate de diverși furnizori în perioada martie – august 2009 asupra unor mijloace de transport (autoturism x și motocicletă x) ce nu se regăsesc în patrimoniul unității, **societatea comercială contestatoare nu are drept de deducere**, conform prevederilor art.145 alin.(1) și alin.(2) lit.a) din Codul fiscal (mai sus citate), întrucât, deși a afirmat în contestație că pentru autoturism avea încheiat contract de închiriere, iar motocicleta se află în patrimoniul său, nu a anexat la contestație niciun document justificativ în susținerea acestor afirmații.

c) – Prin emiterea în roșu a facturii nr. x din 31 decembrie 2008 către beneficiarul S.C. “s” S.R.L. x, societatea comercială contestatoare a procedat la ajustarea bazei de impozitare a TVA în condițiile art.138 lit.d) din Codul fiscal:

“[...] Codul fiscal

[...] Ajustarea bazei de impozitare

Art. 138. – Baza de impozitare se reduce în următoarele situații:

[...] d) în cazul în care contravaloarea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate nu se poate încasa din cauza falimentului beneficiarului. Ajustarea este permisă începând cu data pronunțării hotărârii judecătorești de închidere a procedurii prevăzute de Legea nr.85/2006 privind procedura insolvenței, hotărâre rămasă definitivă și irevocabilă;

Norme metodologice

20. [...] (3) Ajustarea bazei de impozitare a taxei pe valoarea adăugată, prevăzută la art.138 lit.d) din Codul fiscal este permisă numai în situația în care data declarării falimentului beneficiarilor a intervenit după data de 1 ianuarie 2004, inclusiv pentru facturile emise înainte de această dată, dacă contravaloarea

bunurilor livrate/serviciilor prestate ori **taxa pe valoarea adăugată aferentă consemnată în aceste facturi nu se poate încasa din cauza falimentului beneficiarului.**

Astfel, **ștornând valoarea totală de x lei**, din care **TVA colectată în sumă de x lei**, societatea comercială contestatoare a anulat veniturile din chiria lunară facturate către acest client în perioada 01 martie 2000 – 02 iunie 2002, motivat de imposibilitatea încasării serviciilor prestate (chirii) din cauza falimentului beneficiarului.

Întrucât, nici pentru acest capăt de cerere, S.C.”x” S.R.L. nu a făcut dovada falimentului S.C. “s” S.R.L. x, respectiv nu a anexat la contestație copia hotărârii judecătorești rămasă definitivă și irevocabilă de încheiere a procedurii prevăzute de Legea nr.85/2006 privind procedura insolvenței, rezultă că în mod eronat a procedat la ajustarea bazei de impozitare a TVA și **a diminuat TVA colectată cu suma de x lei.**

În plus, în contestația formulată, societatea comercială menționează că S.C. “s” S.R.L. x (în calitate de chiriaș) recunoaște prestarea serviciilor de închiriere din perioada susmenționată.

Rezultă că, în mod corect și legal, la inspecția fiscală din x decembrie 2010 **s-a stabilit TVA de plată suplimentară în sumă totală de x lei** (x lei + x lei + x lei), conform prevederilor legale mai sus menționate, procedându-se totodată și la calculul **accesoriilor de plată** aferente în sumă totală de **x lei**, conform prevederilor art.120 din Codul de procedură fiscală, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

IV. – Concluzionând analiza pe fond a contestației formulate de Societatea Comercială “x” S.R.L., cu sediul în municipiul x, județul Prahova, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. x din x decembrie 2010, act administrativ fiscal emis de A.I.F. Prahova, în conformitate cu prevederile alin. (1) al art. 216 din Ordonanța Guvernului Nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în 31 iulie 2007, cu modificările și completările ulterioare, se:

D E C I D E :

- 1. – Respingerea contestației ca neîntemeiată pentru suma totală de x lei – din care:**
  - taxă pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată ..... x lei;
  - majorări de întârziere aferente TVA ..... x lei.

2. – În conformitate cu prevederile alin. (2) al art. 218 din O.G. nr. 92/2003, republicată în 31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare, și ale alin. (1) al art. 11 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, prezenta decizie poate fi atacată – în termen de 6 (șase) luni de la data primirii acesteia – la instanța de contencios administrativ competentă din cadrul Tribunalului Prahova.

DIRECTOR EXECUTIV,